

Буцата пръст срещу Тодор Живков още живее в паметта на русенци

Обществото не уважава достатъчно учителите, решиха участници в дискусия

Гергана ДИМИТРОВА

Историята за буцата пръст, хвърлена срещу Тодор Живков при откриването на Пантеона на 28 февруари 1975 г. изплува покрай многобройните спомени от и за екопротестите преди 20 години в Русе. Момиче, което случайно попада в града в онези години, никога няма да забрави за задушливата мъгла и обзелата я паника.

Това са част от разказите в

книгите, които младите членове на дружество "Елиас Канети" отвориха във връзка с проекта си "Развитие и култура на /еко-/протеста. Русе - 20 години по-късно". И почти всички участници правят паралел с настоящите учителски протести. "Май срещу така нареченото "модерно общество" трябва да протестираме. Срещу липсата на морал и срещу това, че образованието все повече се

превръща в чалга култура", е написал художникът Гриша Кубратов.

На срещата по проекта, която трябваше да събере млади хора, учители и протестиращи русенци отпреди 20 години, се отзоваха съвсем малко хора. За 18-годишните възпитаници на Дойче шуле екопротестите са абстрактни събития, за които само са чували, но пък са преки наблюдатели на учителската стач-

ка и я подкрепят като форма на граждански протест и защита на правата.

От страна на поканените преподаватели не се яви никой и те бяха представени само от председателя на дружеството проф. Пенка Ангелова. "Обществото показва неуважение към учителите, защото не е убедено в значението и ролята им. Оттам и учениците израстват с неуважение към тях", заяви тя.

Проф. Ангелова обясни, че дружество "Канети" се ангажира в този проблем, тъй като ролята на неправителствените организации е да бъдат коректив на обществото, а за съжаление много малко от тях го правят. Тя направи паралел между времето отпреди 20 години и сега, заявявайки, че системите се променят, но хората си остават същите. Това се отнася и за тромавата система на бюрокрацията.

Дружество "Канети" помолило Държавен архив да му предостави за проекта копия от книгата за впечатления от скандалната екоизложба на художниците от 1987 г. Процедурата се оказала толкова сложна, че инициаторите се отказали. Вместо това се обадили по телефона до притежателя на книгата в София - художника Михаил Бешев, който на драго сърце им предоставил оригинала.